

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط معماری پایدار در خانه های ایرانی و باورهای مهرپرستی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

فریبا سالاری - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران -

احمد میرزا کوچک خوشنویس - عضو هیات علمی، پژوهشگاه میراث فرهنگی و صنایع دستی و گردشگری، تهران، ایران -

خلاصه مقاله:

بحث پایداری، امروزه به عنوان یکی از مباحث های بسیار مهم و حایز اهمیت در سطح بین الملل مطرح است. از این رو محققان زیادی در پی ارایه تعریفی مشخص برای آن برآمدند. در این میان، یکی از وجوه مشترک تمام تعریف های ارایه شده، تاکید بر باورها و الگوهای صحیح رفتاری است. بدین منظور که کنترل رفتارهای انسان در جهت استفاده صحیح از انرژی، خود عاملی اصلی است در راستای تحقق توسعه پایدار. از این منظر، معماری بومی ایران که نمونه ای درخور توجه در راستای معماری پایدار می باشد؛ این سوال را برمی انگیزد که، آیا باورهای کهن ایرانیان نیز نقشی در شکل گیری معماری پایدار ما در گذشته داشته است و اگر برآستی چنین بوده، این باورها به چه شکلی در معماری نمود یافته اند لذا این مقاله، به روش تحقیق تفسیری- تاریخی، با جمع آوری مدارک مختلف و کنار هم گذاشتن آنها، قصد دارد تا ارتباط بین باورهای ایرانیان و معماری پایدار در خانه های ایرانی را آشکار سازد. در نهایت، مقاله، قصد دارد با بیان استعاره ای از حضور دو عنصر نور و آب ، بر منبای اصول اعتقادی ایرانیان باستان، ما را در جهت یافتن الگویی برای اصلاح وضعیت امروز معماریمان راهنمایی کند. معماری که آن پایداری گذشته را به فراموشی سپرده است.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار ایرانی، باورهای مهرپرستی، نور، آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847379>

